

و آورده شود آنروز دوزخ را، آنروز یاد کند آدمی و کجا باشد اورانفع آن یاد کردن (۲۳) .

گوید ای کاش من می فرستادم عمل نیک برای این زندگانی جاودانی خویش (۲۴) .

پس آنروز عقوبت نکند مانند عقوبت خدا هیچکس (۲۵) .

و بزنجیر نبندد مانند بستن او هیچکس (۲۶) (۱) .
گفته شود روح مومن را وقت مرگ (ای نفس آرام گیرنده (۲۷) .

باز گرد بسوی پروردگار خویش تو خوشنود شده و از تونیز خوشنود گشته (۲۸) .

پس در آی بزمرة بندگان خاص من (۲۹) .
و در آی به بهشت من (۳۰) .

سوره بلد مکی است و آن بیست آیت است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم میخورم باین شهر (یعنی مکه مبارک) (۱) .

و تو حلال خواهی شد باین شهر (۲) (۲) .
و قسم میخورم بزاینده و بهرچه زاده است (۳) (۳) .

هر آئینه آفریدیم آدمی را در مشقت (۴) (۴) .

و جَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٣٠﴾

يَقُولُ لِيَأْتِنِي قَدَامْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٩﴾

يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَتَأْتَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾
يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

أَمْ جِئَ إِلَى رَبِّكَ رَأْفِعَةً مُرْتَبَةً ﴿٢٨﴾

قَدْ خَلَّ فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾
وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَأَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾
وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

(۱) بوجهی واقع شود که هیچ کس غیر او بر آن قادر نیست و الله اعلم .

(۲) یعنی تراقتال در مکه حلال خواهد شد .

(۳) یعنی آدم و جمیع ذریه او .

(۴) یعنی عادت آدمی ست که بقوت خود فخر کند و نه بیند که چه قدر ناتوانی ها =

آیا گمان می کند آدمی که قادر نه شود
بروی هیچکس (۵) .

میگوید خرج کردم مال تو بر تو (۶) .
آیامی پندارد که ندیده است او را
هیچکس (۷) .

آینا فریده ایم برای اود و چشم را (۸) .
وزبان را و دلب را (۹) .

ودلالت کردیم او را بردوراه^(۱) (۱۰) .
پس در نیامد گزرگاه سخت (۱۱) .

وچه چیز مطلع ساخت ترا که چیست
گزرگاه سخت^(۲) (۱۲) .

خلاص کردن برده (۱۳) .
یاطعام دادن بروز گرسنگی (۱۴) .

یتیم صاحب قرابت را (۱۵) .
یافقیر صاحب خاکساری را (۱۶) .

بعد از آن باشد از آنانکه ایمان آوردند
و بایکدیگر وصیت کردند به شکیبائی
و بایکدیگر وصیت کردند به شفقت
بر خلق خدا (۱۷) .

این جماعت ایشانند اهل نیک بختی (۱۸) .
و آنانکه کافر شدند بآیات ما ایشانند اهل
بدبختی (۱۹) .

برایشان آتشی گماشته شود از هر جهت
گردآورده شده (۲۰) .

أَيُّسَبُّ أَنْ يَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ⑤

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا أُبَدُّ ⑥

إَيُّسَبُّ أَنْ لَمْ يَرَوْهُ أَحَدٌ ⑦

أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ⑧

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑨

وَهَدْيَيْنَهُ التَّجْدَيْنِ ⑩

فَلَا أَقْصَرَ الْعَبَّةَ ⑪

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْعَبَّةُ ⑫

فَأَنْ رَقَبَةً ⑬

أَرَأَيْتُمْ لِي يَوْمَ ذِي سَعْبَةِ ⑭

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ⑮

أَوْ مَكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ⑯

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالْقُرْبَىٰ وَتَوَاصَوْا

بِالْمَرْحَمَةِ ⑰

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑱

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَّةِ ⑲

عَلَيْهِمْ نَارُ مَوْجِدَةٍ ⑳

= میکشد و نیز ببذل مال فخر کند و نمی داند که خدا او را می بیند که بغایت حقیر و

بخیل ست .

(۱) یعنی خیر و شر .

(۲) یعنی بحقیقت قوت آنست که این اعمال بجآرد .